

MOLITEV SPREJEMANJA

Enako kot v molitvenem načinu *molitev dviganja* (št. 9), ko gre »jaz« iz samega sebe in se naravna na TI, ostanem v tej vaji *sprejemanja* miren in sprejemajoč, TI pa se mi približuje in jaz z veseljem sprejemem njegov prihod. Prihajajoči naj bo vstali Kristus.

Uporabljali bomo glagol *čutiti*. Vendar ne gre za čutenje čustvovanja, temveč *zaznavanja*. Mnogo stvari moremo čutiti čustveno neprizadeto. Čutim na primer hladna tla pod nogami, čutim glavobol, čutim vročino, čutim žalost.

Pomagaj si z nekaterimi mislimi (ki jih bom kasneje navedel) in začni v veri sprejemati vstalega in od mrtvih obujajočega Jezusa, ki se ti pridruži. Dovolj, da Jezusov duh prodre v tvoje bitje in ga vsega preplavi. Občuti, kako Jezusova poveljučana navzočnost pride do oddaljenih kotičkov tvoje duše, medtem ko izgovarjaš tiste misli. Začuti, kako ta Navzočnost popolnoma jemlje v posest to, kar si, to kar razmišljaš in to kar delaš; občuti, kako si Jezus privzema najglobljo globino tvojega srca. Z veseljem in brez pridržkov ga sprejmi v veri!

V veri čutiš, kako se Jezus dotika rane, ki te skeli; kako Jezus izdira trn tiste tesnobe, ki te pritiska k tlom; kako te oprošča strahov; kako te osvobaja zamere. Potrebno se je zavedeti, da ta občutja navadno čutimo v svoji notranjosti kakor meč, ki presune srce. Zato govorimo o meču bolečin.

Nato preidi na življenje. V Jezusovem spremstvu in odet v njegovo podobo poromaj skozi kraje, kjer živiš ali delaš. Ustavi se pri osebi, s katero si v navzkrižju. Predstavljaljaj si, kako bi nanjo gledal Jezus. Opazuj jo z Jezusovimi očmi. Kakšna bi bila Jezusova vedrina, če bi se srečal s podobnim navzkrižjem, kaj bi rekel on tej osebi, kako bi se odzval na ono potrebo. Poskušaj si predstavljati več različnih, tudi najhujših položajev, in pusti Jezusu, da deluje po tebi: glej z Jezusovimi očmi, govori z njegovimi usti, Jezusov obraz naj odseva s tvojega obraza. Ne bodi več ti, temveč Kristus naj živi v tebi!

To je molitev preoblikovanja, preobražanja v Kristusa.

Zavzemi molitveno naravnost. Enako kakor pri *molitvi dviganja*, potem ko si v mislih ali polglasno nehal izgovarjati in oživljati misel, ostani še nekaj časa umirjen in v molku. Tako boš dovolil, da življenje misli odmeva in napolni vso tvojo dušo.

Jezus, vstopi v mojo notranjost.

Vzemi v posest vse moje bitje.

Vzemi me z vsem, kar sem,

s tem, kar mislim in kar delam.

Vzemi najbolj notranji del mojega srca.

Ozdravi mojo rano, ki me tako zelo skeli.

Izderi mi trn tesnobe.

Odstrani od mene strahove,

zamero, skušnjave...

Jezus, kaj hočeš od mene?

Kako bi ti gledal na tisto osebo?

Kakšno bi bilo tvoje ravnanje v oni težavi?

Kako bi se ti vedel v tem položaju?

Jezus, tisti, ki vidijo mene, naj vidijo tebe.

Popolnoma me preoblikuj, da bom kakor ti.

Naj bom živo presevanje tvoje osebe.

Ta vaja mora trajati približno 45 do 50 minut.